

кола осъждения на обѣсване. Той съ увиснала на гърдитѣ си глава, седеше на колата по турски. Лицето на кръвопиеца бѣше като сминъ жълто и сухо. Той се килкаше да падне отъ слабостъ и истощение. Казвахъ, че този фанатикъ не искалъ да приема отъ гяуритѣ храна и искалъ да умре отъ гладъ.

Тукъ, до самия мостъ, имаше нѣколко високи върби, подъ една отъ които и докараха колата. Единъ стражаръ отъ мѣстната полиция се качи на колата, завърза вжжето на върбата и нагласи намазаната съ сапунъ примка. Когато всичко бѣше готово, стражара се пооттегли на страна, вѣроятно, за да види, какъвъ ефектъ ще произведе подготвителната за случая работа на каймакамина и окръжавшитѣ г. Въ сѣщото това врѣме, каймакамина направи усилено движение. Той се хвана за ритлитѣ на колата и се поповдигна на треперящитѣ си отъ слабостъ крака. Слѣдъ това, не увѣрено посѣгна съ едната си ръка къмъ примката, хвана я и подиръ, съ помощта на другата си ръка, я нахлузи на шията си. Сви краката въ колѣнѣтѣ си и увисна на примката. Колѣнѣтѣ му, обаче, се упрѣха на колата и тогава стражара хвана коня за юздата и го поведе. Азъ видѣхъ, какъ колѣнѣтѣ на каймакамина се повлѣкоха по дъното на колата; видѣхъ, какъ цѣлото му тѣло се залюля въ въздуха и повече нищо не видѣхъ, защото азъ се обърнахъ и си отидохъ. Чухъ само, какъ Българитѣ — зрители, прѣимущественно Казанлъчени, викаха:

— Умирай, куче! За такъвъ звѣръ една смъртъ е недостатъчна! Колко невинна българска кръвъ е пролѣлъ този звѣръ!

— Е, този звѣръ поне си получи възмездие. А колко подобни нему, убийци, има не само не наказани, но и не лишени още отъ възможността и сега да извършватъ надъ мирното население разни звѣрства, каза единъ отъ тълпата.

Днесъ Габровчени раздадохъ на опълченцитѣ отъ 3-я дружина, ризи, долни гащи, чорапи, пишкири, навуца и проч.

23 Юлий. Получихъ заповѣдь незабавно да замина за Търново, гдѣто се намираще нашия опълченски